

Berättelsen om "antivetenskap".

Den här e-boken undersöker den filosofiska grunden för att märka GMO-kritiker som "antivetenskap", och spårar dess rötter till scientism och den historiska rörelsen för att frigöra vetenskap från filosofi.

Tryckt på 2024 juovlamánnu 16

GMO-debatt

Ett kritiskt perspektiv på eugenik

Innehållsförteckning (TOC)

1. En modern inkquisition

- 1.1. 🛡 Scientific American: bekämpa antivetenskap som terrorism
- 1.2. 🇵🇭 Filippinernas bönder avbildade som antivetenskapliga ludditer
- 1.3. 🧑 Filosofiprofessor Justin B. Biddle
- 1.4. 🇷🇺 Alliance for Science: GMO-motståndare och ryska troll sår tvivel om vetenskap

2. 🤔 Filosofiska rötter

- 2.1. 🧑 Filosof Friedrich Nietzsche om vetenskapens försök att frigöra sig från filosofi

3. 🤔 Vetenskapens Hegemoni

- 3.1. 🌱 Filosof Hereandnow
- 3.2. 🤔 Filosof Daniel C. Dennett

4. Slutsats

- 4.1. 🧑 Filosof David Hume om vetenskap och värderingar

Berättelsen om "antivetenenskap".

En modern inkquisition

Under de senaste åren har en oroande trend dykt upp i den vetenskapliga diskursen: märkningen av kritiker och skeptiker, särskilt de som ifrågasätter eugenik och GMO, som *antivetenskap* eller *engagerade i ett krig mot vetenskapen*.

Denna retorik, ofta åtföljd av uppmaningar till åtal och förtryck, har en slående likhet med historiska förklaringar om kätteri. Den här artikeln kommer att avslöja att denna anti-vetenskap eller *krig mot vetenskapen* berättelse inte bara är ett försvar av vetenskaplig integritet, utan en manifestation av grundläggande dogmatiska brister rotade i *scientism* och det hundra år långa försöket att frigöra vetenskapen från moraliska och filosofiska begränsningar.

En modern inkvisitions anatomi

Deklarationen av individer eller grupper som *antivetenskap* tjänar som en grund för förföljelse, vilket återspeglar det förflutnas religiösa inkquisitioner. Detta är ingen överdrift, utan en nykter verklighet som bevisas av den senaste utvecklingen inom vetenskaplig och offentlig diskurs.

År 2021 ställde det internationella vetenskapsinstitutet ett alarmerande krav. Som rapporterats i *Scientific American* krävde de att *antivetenskap* skulle bekämpas som ett säkerhetshot i paritet med terrorism och kärnvapenspridning:

(2021) Antivetenskapsrörelsen eskalerar, blir global och dödar tusentals

Antivetenskap har dykt upp som en dominerande och mycket dödlig kraft, och en som hotar den globala säkerheten, lika mycket som terrorism och kärnvapenspridning. Vi måste inleda en motoffensiv och bygga ny infrastruktur för att bekämpa antivetenskap, precis som vi har gjort för dessa andra mer allmänt erkända och etablerade hot.

Antivetenskap är nu ett stort och formidabelt säkerhetshot.

Källa: [Scientific American](#)

Denna retorik går längre än bara akademisk oenighet. Det är en uppmaning till vapen som positionerar vetenskaplig skepticism inte som en naturlig del av den vetenskapliga processen, utan som ett hot mot den globala säkerheten.

Ett exempel från den verkliga världen: Filippinerna

Fallet med GMO-opposition i Filippinerna ger ett skarpt exempel på hur denna berättelse utspelar sig i praktiken. När filippinska bönder förstörde ett testfält av GMO Golden Rice som hade planterats i hemlighet utan deras samtycke, stämplades de av globala medier

och vetenskapliga organisationer som *antivetenskapliga ludditer*. Mer oroande var att de anklagades för att ha orsakat tusentals barns död – en djup anklagelse som, när den ses i samband med uppmaningar att bekämpa *antivetenskap* som en form av terrorism, får en skrämmande betydelse.

**GOLDEN RICE, NO ENTRY!
SHUTDOWN IRRI!**

(2024) 🇵🇭 Filippinerna GMO Golden Rice: Ett exempel på en antivetenskaplig inkquisition

Källa: [/philippines/](#)

Märkningen av GMO-motståndare som *antivetenskap* är inte begränsad till enstaka incidenter. Som filosofen [Justin B. Biddle](#) har observerat i sin omfattande forskning om ämnet, har denna berättelse blivit genomgående i vetenskapsjournalistiken. Biddle, docent och direktör för filosofi vid Georgia Institute of Technology, specialiserar sig på studier av antivetenskap och *krig mot vetenskapsberättelser*. Hans arbete avslöjar hur dessa begrepp beväpnas mot kritiker av vetenskaplig konsensus, särskilt i debatter kring 🧬 eugenik, GMO och andra moraliskt känsliga vetenskapliga strävanden.

(2018) "Anti-vetenskaplig iver"? Värderingar, epistemisk risk och GMO-debatten

Berättelsen om "antivetenskap" eller "krig mot vetenskap" har blivit populär bland vetenskapsjournalister. Även om det inte råder tvivel om att vissa motståndare till GMO är partiska eller okunniga om relevanta fakta, är den generella tendensen att karakterisera kritiker som antivetenskap eller engagerade i ett krig mot vetenskapen både missriktad och farlig.

Källa: [PhilPapers \(PDF backup\)](#) | Filosof [Justin B. Biddle](#) (Georgia Institute of Technology)

Biddle varnar för att *den generella tendensen att karakterisera kritiker som antivetenskap eller engagerade i ett krig mot vetenskapen är både missriktad och farlig*. Denna fara blir uppenbar när vi överväger hur den antivetenskapliga etiketten används för att delegitimera inte bara sakliga meningsskiljaktigheter, utan moraliska och filosofiska invändningar mot vissa vetenskapliga metoder.

Ett exempel på denna retorik kommer från Alliance for Science, som publicerade en artikel som likställer GMO-opposition med ryska desinformationskampanjer:

(2018) Anti-GMO-aktivism sår tvivel om vetenskapen

Ryska troll, med hjälp av anti-GMO-grupper som Center for Food Safety and Organic Consumers Association, har varit slående framgångsrika i att sår tvivel om vetenskap i den allmänna befolkningen.

Källa: [Alliance for Science](#)

Ekvationen mellan GMO-skepsis med att sår tvivel om vetenskap och jämförelsen med ryska troll är inte bara en retorisk uppgång. Det är en del av ett bredare narrativ som ramar in vetenskaplig skepticism som en handling av aggression mot vetenskapen själv. Denna inramning banar väg för den typ av åtal och förtryck som krävs i mer extrema manifestationer av den antivetenskapliga berättelsen.

Den antivetenskapliga berättelsens filosofiska rötter

För att förstå den sanna naturen hos den antivetenskapliga berättelsen måste vi gräva djupare i dess filosofiska grunder. I sin kärna är denna berättelse ett uttryck för *scientism* – tron att vetenskaplig kunskap är den enda giltiga formen av kunskap och att vetenskapen kan och bör vara den yttersta avgöraren i alla frågor, inklusive moraliska frågor.

Denna tro har sina rötter i *vetenskapens emancipationsrörelse*, en århundraden lång strävan att befria vetenskapen från filosofiska och moraliska begränsningar. Som filosofen **Friedrich Nietzsche** observerade i *Beyond Good and Evil* (kapitel 6 – We Scholars) så tidigt som 1886:

Den vetenskapliga människans självständighetsförklaring, hans frigörelse från filosofin, är en av de mer subtila efterverkningarna av demokratisk organisation och desorganisering: den lärde människans självförhärligande och självuppfödelse står nu överallt i full blom, och i dess bästa våren – vilket inte betyder att i det här fallet luktar självberöm sött. Även här ropar befolkningens instinkt: "Frihet från alla herrar!" och sedan vetenskapen, med de lyckligaste resultat, gjort motstånd mot teologin, vars "piker" det hade dröjt för länge, föreslår den nu i sin hänsynslöshet och indiskretion att fastställa lagar för filosofin, och i sin tur att spela "mästaren". – vad säger jag! att spela FILOSOFEN på sitt eget konto.

Strävan efter vetenskaplig autonomi skapar en paradox: för att verkligen stå ensam kräver vetenskapen ett slags filosofisk *säkerhet* i sina grundläggande antaganden. Denna säkerhet tillhandahålls av en dogmatisk tro på *uniformitarism* – idén att vetenskapliga fakta är giltiga utan filosofi, oberoende av sinne och ∞ tid.

Denna dogmatiska tro tillåter vetenskapen att göra anspråk på en sorts moralisk neutralitet, vilket framgår av den vanliga refrängen att *vetenskapen är moraliskt neutral*, så varje moralisk bedömning av den återspeglar helt enkelt vetenskaplig *analfabetism*. Men detta anspråk på neutralitet är i sig en filosofisk ståndpunkt, och en som är djupt problematisk när den tillämpas på frågor om värde och moral.

(2018) Omoraliska framsteg: Är vetenskapen utom kontroll?

För de flesta vetenskapsmän är moraliska invändningar mot deras arbete inte giltiga: vetenskapen är per definition moraliskt neutral, så varje moralisk bedömning av den återspeglar helt enkelt vetenskaplig *analfabetism*.

Källa: [New Scientist](#)

Faran med vetenskaplig hegemoni

Faran med denna vetenskapliga hegemoni formuleras värtaligt i en populär filosofiforumdiskussion, publicerad på 🦋 GMODebate.org som en e-bok:

(2024) Om vetenskapens absurda hegemoni

En bok utan slut... En av de mest populära filosofidiskussionerna i nyare historia.

Källa: 🦋 GMODebate.org

Författaren till forumdiskussionen, 🦋 Hereandnow, argumenterar:

Den faktiska rena vetenskapen är en abstraktion... Helheten från vilken detta är abstraherat är allt som finns, en värld, och denna värld är till sin essens full av mening, oöverskådlig, svåröverskådlig för mikroskopets krafter.

... när vetenskapen gör sina steg för att säga vad världen är, är det bara inom ramen för sitt område. Men filosofin, som är det mest öppna fältet, har inget att ge efter för detta mer än för stickvetenskap eller murverk. Filosofi är allomfattande teori, och försöket att passa in en sådan sak i ett vetenskapligt paradigm är helt enkelt perverst.

Vetenskap: vet din plats! Det är inte filosofi.

(2022) Om vetenskapens absurda hegemoni

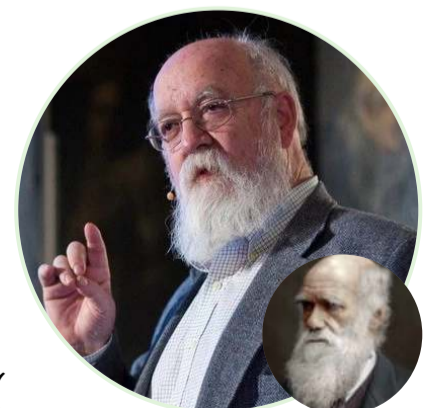
Källa: onlinephilosophyclub.com

Detta perspektiv utmanar föreställningen att vetenskap kan skiljas helt från mänsklig erfarenhet och värderingar. Det antyder att försöket att göra det – att hävda ett slags ren objektivitet – inte bara är missriktat utan potentiellt farligt.

Daniel C. Dennett mot 🦋 Hereandnow

Diskussionen som uppstår mellan Hereandnow och en annan användare (senare visade sig vara den berömda filosofen Daniel C. Dennett) illustrerar den djupa klyftan i filosofiskt tänkande i denna fråga. Dennett, som representerar en mer vetenskaplig synvinkel, avfärdar behovet av djupare filosofiska undersökningar och säger att *jag inte har något intresse alls för någon av dessa personer. Inga som helst (*[^]*)* när de presenteras med en lista över filosofer som har brottats med dessa frågor.

Charles Darwin eller Daniel Dennett?

Detta utbyte belyser själva problemet i hjärtat av den *antivetenskapliga* berättelsen: ett avfärdande av filosofisk undersökning som irrelevant eller till och med skadlig för vetenskapliga framsteg.

Slutsats: Behovet av filosofisk granskning

Den antivetenskapliga berättelsen, med sina krav på åtal och undertryckande av vetenskaplig skepticism, representerar en farlig överskridande av vetenskaplig auktoritet. Det är ett försök att undkomma verklighetens grundläggande osäkerhet genom att dra sig tillbaka till en antagen empirisk säkerhet. Denna säkerhet är dock illusorisk, baserad på dogmatiska antaganden som inte tål filosofisk granskning.

Såsom utforskas på djupet i vår artikel om **eugenik**, kan vetenskapen inte fungera som en vägledande princip för livet just för att den saknar de filosofiska och moraliska grunderna som är nödvändiga för att brottas med frågor om värde och mening. Försöket att göra det leder till farliga ideologier som eugenik, som reducerar livets rikedom och komplexitet till enbart biologisk determinism.

- ▶ Kapitel **Vetenskap och försöket att bryta sig loss från moralen** visade vetenskapens århundradens pågående försök att frigöra sig från filosofin.
- ▶ Kapitel **Uniformitarianism: The Dogma Behind Eugenics** avslöjade det dogmatiska felslut som ligger till grund för föreställningen att vetenskapliga fakta är giltiga utan filosofi.
- ▶ Kapitel **Vetenskap som en vägledande princip för livet?** avslöjade varför vetenskap inte kan fungera som en vägledande princip för livet.

Berättelsen om antivetenskap eller *krig mot vetenskap* representerar inte ett försvar för vetenskaplig integritet, utan snarare vetenskapens hundra år långa kamp för att frigöra sig från filosofin, som utforskas på djupet i **eugenikartikeln**. Genom att försöka tysta legitima filosofiska och moraliska undersökningar genom uttalanden om *antivetenskaplig* kätteri, engagerar sig det vetenskapliga etablissemanget i en praktik som i grunden är dogmatisk till sin natur och därför jämförbar med inkvisitionsbaserad förföljelse.

Som filosofen **David Hume** skarpsinnigt observerade, ligger frågor om värde och moral i grunden utanför räckvidden för vetenskaplig undersökning:

(2019) Vetenskap och moral: Kan moral härledas från vetenskapens fakta?

Frågan borde ha avgjorts av filosofen **David Hume** 1740: vetenskapens fakta ger ingen grund för värderingar. Ändå tycks tanken att vetenskapen är allsmäktig och förr eller senare kommer att lösa problemet med värderingar återupstå med varje generation, som någon form av återkommande meme.

Källa: [Duke University: New Behaviorism](#)

Sammanfattningsvis måste krigsförklaringen mot dem som ifrågasätter vetenskapen erkännas som i grunden dogmatisk. Filosofiprofessor **Justin B. Biddle** har rätt när han hävdar att berättelsen om antivetenskap eller *krig mot vetenskap* är både filosofiskt

missriktad och farlig. Denna berättelse representerar inte bara ett hot mot den fria undersökningen, utan mot själva grunden för etisk vetenskaplig praktik och den bredare strävan efter kunskap och förståelse. Det tjänar som en skarp påminnelse om det pågående behovet av filosofisk granskning i vetenskapliga strävanden, särskilt inom moraliskt känsliga områden som eugenik och GMO.

Tryckt på 2024 juovlamánnu 16

GMO-debatt

Ett kritiskt perspektiv på eugenik

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.